

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119435145
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119435145.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený advokátom JUDr. Oskarom Chnápkom, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej A. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. P. XXX/XX, XXX XX G., o zaplatenie 7.734,03 € s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Csp/248/2019-76 z 1. októbra 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu I. inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobu o zaplatenie dlžnej istiny 6 287,45 €, dlžných zmluvných úrokov a zákonných úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 20.12.2018 úhrnnou sumou 1 446,58 € spolu so zmluvným úrokom vo výške 12,90 % ročne zo sumy nesplatennej istiny poskytnutého úveru 6 287,45 € od 20.12.2018 do zaplatenia a zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6 287,45 € od 20.12.2018 do zaplatenia súd prvej inštancie zamietol. Žalobca si uplatňoval túto pohľadávku ako postupník na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi pôvodným veriteľom (V. banka, a. s., Bratislava) zo zmluvy o úvere uzavretej dňa 25.07.2013 pod číslom XXXXXXXXXX medzi V. bankou, a. s. Bratislava a žalovanou ako dlžníkom. Aktívnu vecnú legitimáciu v spore preukazoval žalobca listinnými dôkazmi - zmluvou o úvere, výzvou na splatenie dlžnej časti úveru z 29.07.2017 vystavenou právnym predchodcom žalobcu, ktorá obsahovala upozornenie v zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“), že ku dňu 29.05.2017 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 547,- € a v prípade, ak žalovaná do 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy neuhradí dlžnú sumu, bude banka oprávnená využiť právo predčasne zosplatiť úver podľa § 565 OZ. K tejto výzve priradil súd prvej inštancie doručenkú na č. I. 10 spisu so záverom, že táto výzva bola žalovanej doručená 29.06.2017. Za úkon pôvodného veriteľa o zosplatení úveru považoval súd prvej inštancie výzvu na úhradu dlžnej sumy z 26.06.2017 na rube č. I. 32 spisu, v ktorej bola dlžná suma 7 026,90 € vyčíslená ku dňu 26.06.2017 špecifikovaná ako dlžná istina 6 287,45 €, dlžný úrok 686,45 €, dlžné poplatky za upomienky 53,- €. Zo žalobcom predloženej listiny s názvom „Aktuálny stav úveru ku dňu 08.12.2018“ súd prvej inštancie zistil, že do 20.11.2018 žalovaná z poskytnutého úveru 7 600,- € uhradila V. banke, a. s. sumu 5 407,91 €. Zmluva o postúpení pohľadávok medzi V. bankou, a. s. Bratislava a žalobcom bola uzavretá 20.12.2018 a podľa špecifikácie postupovaných pohľadávok v prílohách k zmluve o postúpení pohľadávok bola na žalobcu postúpená aj pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej. Postúpenie pohľadávky oznámil žalovanej postupca listom z 2. januára 2019.

1.1 Právny vzťah založený zmluvou o úvere z 25.07.2013 posúdil súd prvej inštancie podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasledujúce), zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“), ktorý v § 9 ods. 1 ustanovoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a skúmal, či písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola dodržaná. S odkazom na ustanovenie § 44 ods. 1, 2 a § 46 ods. 1, 2 OZ vyslovil názor, že zmluva nebola uzavretá v predpísanej písomnej forme z dôvodu, že neexistovali dva platné vzájomné a obsahovo zhodné písomné prejavy vôle zmluvných strán smerujúce k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Obsah zmluvy podrobil kontrole aj z hľadiska ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. či obsahuje zákonom predpísané náležitosti a vyhodnotil, že v zmluve o úvere absentuje celková čiastka úveru, ktorá je uvedená len malým písmom tak, že je to súčet výšky úveru a celkových nákladov. Vzhľadom na tieto zistenia považoval súd prvej inštancie úver za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.05.2014 (pre nedodržanie písomnej formy zmluvy a absenciu obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona).

1.2 Pohľadávku na žalobcu postúpila banka a na tento úkon sa vzťahuje § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj „zákon č. 483/2001 Z. z.“ alebo „zákon o bankách“), podľa ktorého môže banka postúpiť inému subjektu iba splatnú pohľadávku alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy adresovanej dlžníkovi na plnenie a potom, čo bol klient banky nepretržite ako 90 kalendárnych dní v omeškaní, rovnaké podmienky pre postúpenie pohľadávky z banky na tretí (nebankový) subjekt sú zakotvené aj v § 17 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola konečná splatnosť úveru dohodnutá na 25.07.2023. Pred týmto dátumom sa mohla stať pohľadávka z úverovej zmluvy splatnou iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Pred zosplatením úveru musí veriteľ podľa § 53 ods. 9 upozorniť spotrebiteľa na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. V ďalšom texte odôvodňuje súd prvej inštancie svoj názor na neplatnosť postúpenia pohľadávky z V. banky, a. s. na žalobcu takto: „Žalobca v konaní predložil výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 29.05.2017 (č.l. 24 spisu), v tejto výzve právny predchodca žalobcu žalovanú vyzýva na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. V ďalšom texte upozorňuje žalovanú, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení zmluvy o úvere a Obchodných podmienok a žiadať od žalovanej úhradu celej úverovej pohľadávky. Aj keď právny predchodca žalobcu doložil k žalobe výzvu, ktorou oznámil žalovanej ako dlžníkovi predčasnú splatnosť úveru (29. 05. 2017), nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že predtým žalovanú vyzval na zaplatenie v tom čase dlžných splátok a upozornil ju na možnosť zosplatenia úveru v prípade ich neuhradenia. V danom prípade je predmetom postúpenia celá pohľadávka a nie len splatná časť úveru. Žalobca nepreukázal doručenie výzvy na úhradu dlžnej sumy, ktorou V. banka vyhlásila predčasnú splatnosť celého úveru, do faktickej sféry žalovanej. Nedoručenie výzvy na zaplatenie dlžnej sumy pred vyhlásením predčasnej splatnosti nevyvoláva právne účinky platného vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru.“

1.3 V bode 32 odôvodnenia súd prvej inštancie uvádza, že ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver z dôvodu, že „nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti“ a v bode 28 odôvodnenia skutočnosť, že žalovaná nebola v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v omeškaní so splnením splátok odôvodňuje súd prvej inštancie aj číselnými údajmi, podľa ktorých pri bezúročnosti úveru na jednu splátku úveru na istinu pripadla suma 63,33 € (7 600,- € úver : 120 splátok). Prvá splátka bola splatná 25.08.2013. Do postúpenia pohľadávky dňa 20.12.2018 mala podľa dohody zmluvných strán žalovaná uhradiť 83 splátok istiny, t. j. 4 053,12 €, ale k tomuto dňu uhradila viac a to 5 407,91 €.

1.4 Rozhodnutie, ktorý žalovanej proti žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania odôvodnil súd prvej inštancie s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018 tak, že žalovanej žiadne trovy v konaní nevznikli, z tohto dôvodu jej nemali byť aké priznané.

2. Odvolanie proti tomuto rozsudku odôvodnil žalobca odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) Civilného sporového poriadku, t. j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalobca dôvodil, že je potrebné rozlišovať medzi výzvou podľa § 53 ods. 9 OZ, ktorou banka vyzýva na úhradu zosplatennej časti úveru a výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca spolu so žalobou predložil súdu prvej inštancie okrem iného upozornenie - výzvu na splatenie dlžnej časti úveru

z 29.05.2017, ktorou právny predchodca žalobcu v zmysle § 53 ods. 9 OZ vyzval žalovanú na úhradu dlžnej časti úveru a upozornil ju na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ako aj výzvu na úhradu dlžnej sumy z 26.06.2017, ktorou právny predchodca žalobcu zosplatnil úver a zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní. K tejto výzve z 26.06.2017 žalobca doložil aj doručenkou preukazujúcu, že túto výzvu si žalovaná v odbernej lehote neprevzala a bola uložená na pošte dňa 29.06.2017. Na pojednávaní dňa 01.10.2020 právny zástupca žalobcu predložil prvoinštančnému súdu podací hárok č. A ktorým preukázal konajúcemu súdu, že jeho právny predchodca dňa 30. mája 2017 zaslal žalovanej výzvu na zaplatenie dlžnej časti úveru, ktorá bola zároveň upozornením podľa § 53 ods. 9 OZ dňa 29.05.2017. Napriek tomu prvostupňový súd chaotickým spôsobom odôvodňuje zamietajúci výrok rozhodnutia, keď na jednej strane uvádza, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s výzvou na splatenie dlžnej časti úveru z 29.05.2017 a fotokópiou doručanky a výzvou na úhradu dlžnej sumy z 26.06.2017 bez podacieho hárku a na strane druhej uvádza, že žalobca doložil k žalobe výzvu, ktorou oznámil žalovanej ako dlžníkovi predčasnú splatnosť úveru (29.05.2017), avšak nepredložil dôkaz o tom, že predtým žalovanú vyzval na zaplatenie v tom čase dlžných pohľadávok a upozornil ju na možnosť zosplatnenia úveru v prípade ich neuhradenia. Správne je, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlžnej časti úveru listom z 29.05.2017 a následne listom z 26.06.2017 (nie 29.05.2017 ako uvádza okresný súd) oznámil predčasné zosplatnenie úveru. Žalobca tak predložil prvoinštančnému súdu výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ zo dňa 29.05.2017 spolu s podacím hárkom č. A ktorým preukázal doručovanie výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ žalovanej a taktiež predložil aj výzvu z 26.06.2017 spolu s doručenkou preukazujúcou, že si žalovaná túto výzvu v odbernej lehote neprevzala. Pokiaľ súd prvej inštancie neprihliadol na listinný dôkaz predložený na pojednávaní dňa 01.10.2020 z dôvodu sudcovskej koncentrácie konania, bol povinný toto uviesť v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, čo neurobil a v toto prípade je naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku.

2.2 Súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. a následne konštatoval, že pri bezúročnosti úveru pripadá na jednu splátku istiny suma 63,33 € a tak do postúpenia pohľadávky dňa 20.12.2018 mala žalovaná 83 splátkami zaplatiť iba istinu 4 053,12 €, pričom uhradila viac a to 5 407,91 €. Takéto určenie výšky splátok (na 63,33 €) sa neopiera o zistené skutkové okolnosti a predložené listinné dôkazy. Podľa zmluvy o úvere, pri ktorej podľa názoru prvostupňového súdu nebola dodržaná písomná forma, mala žalovaná splatiť úver 120 splátkami a výška splátky bola stanovená na 122,27 €, tak do 20.12.2018 mala žalovaná podľa názoru žalobcu 83 splátkami v dohodnutej výške 122,27 €/splátka zaplatiť 10 148,41 €, pričom uhradila len 5 407,91 €. Súdu prvej inštancie vytykal žalobca, že na jednej strane prihliadol na dojednanie zmluvných strán ohľadne počtu dohodnutých splátok pre vlastné prispôbenie si výpočtov, avšak na druhej strane odignoroval dohodu o výške jednej splátky. Za neakceptovateľné označil, že súd svojvoľným postupom prepočítal výšku mesačných splátok, ktoré mali byť uhrádzané, keď výška splátok bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dohodnutá.

2.3 Žalobca tvrdil, že jeho právny predchodca pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď žalovanú upozornil listom z 29.05.2017, že je so svojím záväzkom viac ako tri mesiace po lehote splatnosti a na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Následne z dôvodu nesplnenia povinnosti zo strany žalovaného napriek predchádzajúcej výzve podľa § 53 ods. 9 OZ listom z 26.06.2017 zosplatnil poskytnutý úver a zároveň vyzval žalovanú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní. V lehote 90 dní od výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovaná dlžnú sumu banke neuhradila, následkom čoho právny predchodca žalobcu a žalobca uzatvorili 20.12.2018 zmluvu o postúpení pohľadávky. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, ak konštatoval rozporný postup banky s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Jeho rozhodnutie je nezákonné, v rozpore s procesným právom a výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie.

2.4 Žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. V dôsledku odvolania žalobcu preskúmal krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (z dôvodu, že zákonné podmienky na jeho nariadenie podľa § 385 ods. 1 C. s. p. splnené neboli) a to v celom rozsahu v súlade s § 379 C. s. p. a len s ohľadom na odvolacie dôvody uplatnené žalobcom, ktorými je podľa § 380 ods.

1 C. s. p. viazaný a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil, ako vo výroku vecne správny z dôvodu, že s jeho odôvodnením súhlasí iba čiastočne.

5. K odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. e) a f) Civilného sporového poriadku odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie podľa písomne vyhotovenej zápisnice o pojednávaní na č. I. 73 až 75 spisu dôkaz listinami predloženými žalobcom ich prečítaním nevykonal, pretože tieto listiny boli stranám sporu známe a žalovanej doručené. Čo sa dialo na pojednávaní pred prednesom žalovanej nie je zistiteľné ani zo zvukového záznamu z pojednávania, keď zvukový záznam začína až od prednesu žalovanej na tomto pojednávaní. Z obsahu odôvodnenia je však zrejmé, že súd prvej inštancie bol so všetkými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom oboznámený, o čom svedčí ich citácia v odôvodnení rozhodnutia okrem návratky - vyjadrenia dlžníka k dlhu zo dňa 21.11.2017 a podacieho hárku č. A ktorým preukazoval žalobca odoslanie upozornenia z 29.05.2017 žalovanej dňa 30. mája 2017. Odvolací súd súhlasí s názorom odvolateľa, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti popisujúcej, či bola výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 29.05.2017 obsahujúca aj upozornenie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, že ku dňu 29.05.2017 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti doručovaná žalovanej a čo preukazuje doručenkou na č. I. 10 súdneho spisu chaotické a nesprávne, čo však v konečnom dôsledku nemalo vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

6. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p. môže odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť aj v prípade, ak je vo výroku vecne správne a nestotožňuje sa v plnom rozsahu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny vo výroku a súhlasí s časťou odôvodnenia rozsudku okresného súdu, že úver poskytnutý žalovanej sa podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.05.2014 považuje za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že nebola dodržaná písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca v odvolaní tento skutkový a právny záver súdu prvej inštancie ani nespochybňuje. Vo vzťahu ku konštatovanej bezúročnosti úveru vytyka súdu prvej inštancie iba „svojvoľné“ určenie splátok úveru, ktoré mala žalovaná do zosplatenia úveru bankou zaplatiť.

6.1 Zhodne so súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že na kontraktačný proces uzatvárania zmluvy o spotrebiteľských úveroch je potrebné aplikovať kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce uzavretie zmluvy v písomnej forme, ktorých aplikáciu zákon č. 129/2010 Z. z. nevylučuje. Občiansky zákonník v § 44 ods. 2 prvá veta kogentne ustanovuje, že v rámci procesu uzavierania každej zmluvy akákoľvek zmena oproti návrhu na jej uzavretie predstavuje nový návrh, ktorý podlieha akceptácii. Zo zmluvy o úver s názvom „Pôžičkanabývanie“ zmenil výšku žiadaného úveru z 10 000,- € na 7 600,- € a doplnil do časti formulárovej zmluvy údaje (výšku mesačnej splátky, úrokovú sadzbu úveru, RPMN, úverové obdobie), ktoré žalovanou odsúhlasené neboli).

7. Žalobca preukázal v konaní, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ z 29.05.2017 odoslal doporučené žalovanej na adresu jej bydliska dňa 30. mája 2017. Zásielka je označená dátumom a predmetom ako UPOZ2905.txt.

7.1 Fotokópia listu adresovaného V. bankou, a. s. Bratislava žalovanej na adresu jej trvalého bydliska odoslaná z Bratislavy 27.06.2017 s označením VYZB2606025718-0090537329 sa podľa jej označenia a časovej súvislosti vzťahuje k výzve na úhradu dlžnej sumy z 26.06.2017 na rube strany 32 spisu, ktorým V. banka oznamuje žalovanej, že sa úverová pohľadávka zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 25.07.2013 stáva predčasne splatnou v celom rozsahu z dôvodu porušenia ustanovení zmluvy o úvere, ktorou vyzvala V. banka žalovanú, aby dlžnú sumu uhradila do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Výzvu žalovaná neprevzala, zásielka bola dňa 29.06.2017 uložená na pošte a dňa 21.07.2017 vrátená odosielateľovi.

7.2 Možno teda konštatovať, že právny predchodca žalobcu dodržal postup podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, napriek tomu za správny považuje odvolací súd právny záver súdu prvej inštancie, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore z dôvodu, že na žalobcu nebola zmluvou o postúpení pohľadávky z 20.12.2018 postúpená splatná pohľadávka, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákon o bankách a § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2018.

8. Podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 (R60/2018) a sp. zn. 7Cdo/26/2017 zákon o bankách v § 92 ods. 8 ustanovuje špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú osobu) a sú nimi preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) na splatenie dlžnej sumy a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Zosplatenie úveru právnym predchodcom žalobcu listom z

26.06.2017 nebolo v súlade so zákonom (z dôvodu, že žalovaná nebola v omeškaní so splnením svojho záväzku z úverovej zmluvy); podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách môže výzva na úhradu dlžnej sumy s dôsledkom možnosti postúpiť pohľadávku na tretiu osobu po omeškaní v rozsahu 90 dní smerovať iba k takej pohľadávke, s plnením ktorej je dlžník v omeškaní. Súd prvej inštancie správne prihliadol na to, že ak bol úver poskytnutý žalovanej bezúročný, pri dohodnutom počte 120 splátok v období od 25.08.2013 do 25.07.2023 mala žalovaná poukazovať právnenému predchodcovi žalobcu iba alikvotnú časť pripadajúcu z poskytnutého úveru na jednu splátku istiny, t. j. $7\,600,- : 120 = 63,33\text{ €}$ mesačne; $83 \times 63,33\text{ €}$ je $5\,253,90\text{ €}$ nie $4\,053,12\text{ €}$ ako uvádza súd prvej inštancie. Ak žalovaná do 20.12.2018 zaplatila podľa výpisu z účtu pôvodnému veriteľovi $5\,407,91\text{ €}$, zaplatila sumu vyššiu než jej vznikla povinnosť, teda v omeškaní so splácaním svojho peňažného záväzku nebola. Údaj o výške zaplatenej sumy $5\,407,91\text{ €}$ žalobcom spochybnený nebol.

9. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú námietku žalobcu o svojoľnom prepočte splátok súdom prvej inštancie pre prispôbenie si výpočtov. Súd prvej inštancie neprepočítal svojoľne splátky úveru, iba prihliadol na skutočnosť, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho predmetom každej z dojednaných 120 splátok mohla byť len časť poskytnutej istiny úveru $7\,600,-\text{€}$, t. j. suma $63,33\text{ €}$.

10. Postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu nebolo v súlade s § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách a § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., postúpenie pohľadávky bolo preto v zmysle § 525 ods. 2 vylúčené (zakázané) a tento úkon je potrebné považovať za neplatný v zmysle § 39 OZ nemajúci za následok prechod práv zo zmluvy o úvere na žalobcu, ako to správne právne posúdil súd prvej inštancie. Odvolacia námietka podľa § 365 ods. 1 písm. h) nebola uplatnená dôvodne.

11. I napriek čiastočne nesprávnenému odôvodneniu rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C. s. p. rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej a závislom výroku o trovách konania, ktorý zodpovedá výsledku konania a obsahu spisu potvrdil.

12. Žalovanej nevznikli trovy konania ani v odvolacom konaní. Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR pod č. 72/2018).

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).